

zie jego choroby lub nieobecności zastępca Naczelnika (Komendanta).

Za czynności przekazane zastępcy na stałe Naczelnik (Komendant) straży ponosi odpowiedzialność przed władzami administracyjnymi, Prezydentem miasta, zarządem stowarzyszenia i Zarządem Głównym Związku.

Zastępca Naczelnika (Komendanta), dowódcy oddziałów i plutonów oraz adiutant stanowią radę straży, jako organ doradczy Naczelnika (Komendanta) straży w sprawach związanych z wyszkoleniem i zaopatrzeniem straży.

§ 39.

Członkowie straży są obowiązani:

- a) poddać się rozkazom i zarządzeniom Naczelnika (Komendanta) straży, jego zastępcy oraz innych statutowych przełożonych,
- b) brać czynny udział w zarządzonych ćwiczeniach i przeszkoleniach straży oraz poznać obowiązujące instrukcje i przepisy,
- c) w razie alarmu przybywać niezwłocznie na oznaczone miejsce zbiórki w należytym umundurowaniu i uzbrojeniu oraz nie opuszczać wyznaczonego posterunku bez zezwolenia bezpośredniego przełożonego,
- d) używać powierzonego im munduru ćwiczebnego, uzbrojenia i sprzętu straży wyłącznie do celów służbowych.

Regulamin wewnętrzny określi szczegółowo prawa i obowiązki, tok służby itp. funkcjonariuszy pogotowia zawodowego.

§ 40.

W razie zawieszenia w czynnościach Naczelnika (Komendanta) straży, jego zastępcy lub innego samoistnego kierownika poszczególnej jednostki straży w trybie przewidzianym ustawowo, Zarząd stowarzyszenia obowiązany jest przeprowadzić na żądanie władzy zawieszającej dochodzenie przeciwko zawieszonemu oraz wyniki jego zakomunikować tejże władzy.

§ 41.

Członkowie straży powinni być przez Zarząd stowarzyszenia ubezpieczeni od wypad-

ków lub śmierci podczas pełnienia obowiązków służbowych — w instytucji wskazanej przez Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Obowiązek ten ustaje z chwilą uregulowania tej sprawy w drodze przepisów obowiązujących lub też jeżeli przyjął go na siebie zarząd miejscowej gminy.

Część VII. Rozwiązanie stowarzyszenia.

§ 42.

Rozwiązanie stowarzyszenia może nastąpić w sposób, ustanowiony w obowiązującym prawie o stowarzyszeniach, bądź uchwałą Zgromadzenia Walnego, zatwierdzoną przez Zarząd Główny Związku.

Zawiadomienia o terminie Zgromadzenia Walnego, na którym ma być głosowany wniosek o rozwiązaniu, powinny być rozesłane wraz z porządkiem obrad co najmniej na 4 tygodnie przed terminem. Wniosek o rozwiązaniu, jeżeli nie wychodzi od Zarządu, powinien być zgłoszony na jego ręce pisemnie i podpisany co najmniej przez połowę ogólnej liczby członków, uprawnionych do udziału w Zgromadzeniu Walnym z głosem decydującym. O terminie posiedzenia zawiadamia Zarząd Stowarzyszenia również Zarząd Główny Związku.

§ 43.

W razie zatwierdzenia uchwały o rozwiązaniu stowarzyszenia likwidacja jego może rozpocząć się najwcześniej po upływie 6 miesięcy od daty zatwierdzenia.

Likwidację przeprowadza Komisja Likwidacyjna wybrana przez Zgromadzenie Walne w składzie przewodniczącego i 4 członków.

Majątek będący własnością stowarzyszenia przechodzi na rzecz Związku do dyspozycji Zarządu Głównego Związku, który po porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej powinien użyć go na cele przeciwpożarowe w miejscowości, w której stowarzyszenie istniało, lub też w miejscowej gminie. Majątek będący w posiadaniu stowarzyszenia, a stanowiący własność osób trzecich, przechodzi do tychże osób do ich dyspozycji.

451

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WOJSKOWYCH I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Opieki Społecznej o rejestracji osób obowiązanych do świadczeń osobistych.

Na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o świadczeniach osobistych (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 55, poz. 354) zarządza się co następuje:

§ 1. Władzami właściwymi do przeprowadzenia rejestracji osób obowiązanych do świadczeń osobistych są wojewódzkie biura Funduszu Pracy (ekspozytury) oraz instytucje,

którym powierzone zostały czynności wojewódzkich biur Funduszu Pracy.

§ 2. Termin rejestracji osób obowiązanych do świadczeń osobistych określają władze wymienione w § 1 według wytycznych Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i innymi właściwymi ministrami.

§ 3. 1. Władze wymienione w § 1 wzywają do rejestracji w drodze publicznych obwieszczeń. Obwieszczenia te powinny być rozplakatowane co najmniej na 14 dni przed terminem rozpoczęcia rejestracji.

2. W obwieszczeniu należy określić:

- 1) osoby obowiązane do zarejestrowania się;
- 2) termin zgłoszenia się do rejestracji;
- 3) miejsce zgłoszenia się;
- 4) dokumenty, które należy przedstawić przy zgłoszeniu;
- 5) rygory karne z powodu niedopełnienia obowiązku rejestracji.

§ 4. 1. Zgłoszenie do rejestracji powinno być zasadniczo dokonane przez osobiste stawienie się osoby obowiązanej do rejestracji przed władzą przeprowadzającą rejestrację.

2. W wyjątkowych przypadkach zgłoszenia można także dokonać pisemnie w sposób określony przez władzę przeprowadzającą rejestrację i podany do publicznej wiadomości w obwieszczeniu o rejestracji.

§ 5. 1. Dane rejestracyjne osób, które dokonały zgłoszenia, wpisuje się do karty rejestracyjnej sporządzonej w dwóch egzemplarzach i zakładanej dla każdego zgłaszającego się oddzielnie według wzoru, jaki ustala Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i innymi właściwymi ministrami.

2. Z kart rejestracyjnych tworzy się kartotekę, która powinna być założona jedna dla całego powiatu, jako zbiornica kart rejestracyjnych. Drugie egzemplarze kart rejestracyjnych służą do sporządzania ogólnych zestawień.

3. Przepisy wydane przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i innymi właściwymi ministrami określają sposób założenia i prowadzenia kartotek oraz aktualizację kart rejestracyjnych.

§ 6. 1. Osoby podlegające obowiązkowi rejestracji obowiązane są przedstawić władzy przeprowadzającej rejestrację zaświadczenie o przynależności do zawodu określonego w myśl art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej o świadczeniach osobistych (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 55, poz. 354).

2. W tym celu posiadacze (kierownictwa) przedsiębiorstw, zakładów i instytucji przemysłowych, handlowych, komunikacyjnych oraz gospodarstw wiejskich tudzież innych mających znaczenie dla obrony Państwa obowiązani są wystawiać zaświadczenia, stwierdzające umiejętność wykonywania czynności zawodowych w przemyśle, handlu, rolnictwie i komunikacji oraz w innych dziedzinach pracy, mogących mieć znaczenie dla obrony Państwa. Zaświadczenia te obok stwierdzenia kwalifikacji zawodowych tych osób powinny zarazem podawać wysokość pobieranego przez nie wynagrodzenia.

3. Zaświadczenia należy sporządzać według ustalonego wzoru (wzór Nr 1).

§ 7. 1. Osoby, które z jakichkolwiek powodów nie mogą przedstawić zaświadczenia przewidzianego w § 6 ust. 1, obowiązane są stwierdzić na piśmie swą przynależność do odpowiedniego zawodu.

2. Władza przeprowadzająca rejestrację może, w razie wątpliwości sprawdzić w drodze dochodzenia prawdziwość danych zgłoszonych przez osoby zarejestrowane.

3. Dochodzenie przeprowadza się w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

4. W razie potrzeby zasięgnięcia opinii rzeczoznawców powołuje się jako rzeczoznawców przedstawicieli szkół akademickich, szkolnictwa zawodowego, samorządu gospodarczego, zrzeszeń pracodawców, stowarzyszeń i związków fachowców lub osoby teoretycznie i praktycznie obeznane z danym zawodem.

§ 8. Osobom, które dopełniły obowiązku rejestracji, władza przeprowadzająca rejestrację wydaje zaświadczenia o dokonanej rejestracji według ustalonego wzoru (wzór Nr 2).

§ 9. Powiatowa władza administracji ogólnej na obszarze jej podległym obowiązana jest zapewnić przez czas trwania rejestracji stały dozór lokalowi, w którym przeprowadzana jest rejestracja.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Załączniki do rozp. Min. Spraw Wojsk. i Spraw
Wewn. z dnia 21 lipca 1939 r. (poz. 451).

Wzór Nr 1.

ZASWIADCZENIE
o kwalifikacji zawodowej.

..... zaświadczam,
(nazwa zakładu pracy)
że P.
(nazwisko i imię pracownika)
.....
zawód (stanowisko)
pracuje w zakładzie pracy od dnia i spełnia następujące
(dokładna data)
czynności
.....
pobierając wynagrodzenie w wysokości
(podać oddzielnie wynagrodzenie
pieniężne i oddzielnie w naturze)
za
(miesiąc, dzień lub godzinę pracy)

Zaświadczenie niniejsze służy dla celów rejestracji osób obowiązanych do świadczeń osobistych.

Data

Podpis i pieczęć

UWA GA: Zawód pracownika należy podawać według „Słownika nazw pracowników w przemyśle i rzemiośle”, wyd. przez M. P. i H.

.....
(nazwa biura rejestrującego)

Wzór Nr 2.

....., dn. 1939 r.

ZASWIADCZENIE REJESTRACYJNE.

Pan(i) rok urodzenia
zawód (stanowisko)

dopelnil(a) obowiązku rejestracji do świadczeń osobistych zarządzonego na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o świadczeniach osobistych (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 55, poz. 354).

.....
p o d p i s